

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
תצווה -
זכור
◆◆◆
שנת
תש"פ
◆◆◆
גליון 42

פורים - יום כפורים

וכידוע לכולם שרבינו זצוק"ל הי' בנפשו שיראו לנצל יום גדול זה ללימוד התורה מה שיותר. בהדגישו שזהו יום של קבלת התורה מאהבה, וגדול מאד מאד.

וכמה פעמים הזכיר רבינו בליל שימורים הידוע שהנהיג בישיבתו הק' ארחות תורה מהשנה הראשונה של יסוד הישיבה, את מה שאמר המגיד מישרים לבית יוסף על הלימוד בליל שבועות, שהקב"ה שמח מאד בלימודם. והוסיף כך אותו הדבר בפורים היות שהיום קיבלו את התורה מרצון, ממילא כשלומדים תורה בלילה הזה, יכול להיות שכמו שאז היה עת רצון כ"כ, גם ביום שקיבלו את התורה ברצון בודאי יש עת רצון כזה להקב"ה, שיכול להיות שבלימוד התורה היום כל כך הקב"ה שמח.

ורבינו כמובן קיים בעצמו דבר זה, הן בבואו בליל פורים ללימוד בישיה"ק כמה שעות, והן בסדרי הלימוד בביתו שהי' הכל כסידורן.

ופעם אחת הי' מדובר על שיעור חומש "חצי שעה" בבוקר, ואחרי שעברה חצי שעה משכיה שמעתתי' הרבה מאד זמן, וכבר עמדו בחוץ והמתינו מאות יהודים ובחורי הישיה"ק להיכנס, ורבינו ממשך במתון ובשלוה את השיעור, ואין לו אלא ד' אמות של הלכה.

תיקנו הפורים לאהבה ואחוה

עוד היה מעורר רבינו הרבה מאד, שחז"ל הק' תיקנו את ימי הפורים, לימים שמרבים בהם אהבה ואחוה ושלו' וריעות. ולכן דבר ראשון צריך לראות את הסור מרע, ולהיזהר מאד מלעשות דברים שהם להיפך ממה שתיקנו חז"ל הקדושים. והרבה השקיע רבינו בענין זה, וכתב כמה מכתבים ע"ז.

ובשנה אחת שמע רבינו כשבוע לפני פורים שבישיבה מסוימת, עומדים לעשות דברים שיש בהן חשש הלבנת פנים וכו' לרבנים ותלמידים, וקרא לא' מהבחורים החשובים שם, שהי' בר השפעה עליהם. ואמר לו שמעתי

זכינו לקדש שם שמיים

נמצאים אנו בימים שיש הרבה מאד נושאים לכתוב, ונשתדל בעז"ה להזכיר בקצרה, כמה נקודות.

ראשית עברנו ימים לא פשוטים בארץ הקודש, וזכינו לראות האץ שמאות אלפים יהודים קידשו שם שמיים, וזעקו את זעקת גדולי ישראל, שאנו רוצים שהתורה תנהיג את כלל ישראל, כפי שהי' מגדיר את זה רבינו זצוק"ל.

וזכות זו היא הזכות העצומה שזכינו כעת, ובודאי תביא שפע ברכה וישועה לכלל ישראל. ועכשיו כולנו בתקוה לסייעתא דשמיא שיתנהלו הדברים על צד היותר טוב לתורה ומצות.

מי כעמך ישראל

ועוד, בשבוע האחרון התפעלתי מאד משיחתם התמימה של אחינו בני

ישראל, והרגשתי כמה נשמה יהודית זכה ומאירה. עד שלפעמים כמה מילים שיוצאות מפה של יהודי פשוט... מעוררים אותך להרגיש את חביבותן הנפלאה של נשמות יהודיות.

הראשון הי' במוצש"ק בשיעור גמ' לאנשים יקרים העוסקים בימי השבוע לפרנסתם, לפני השיעור אמר א' מבני השיעור את הרהורי לבו, וכך התבטא: שיעור גמ' בתחילת השבוע, חוץ מעצם התועלת בלימוד, זה נותן לך התחלת שבוע מתוך רוגע ושלוה...

והשני הי' בערב הבחירות הגורליות, שח לי א' יקר עם כל הלב, אני מצידי לא מעוניין בכל ההצבעות הללו, אבל אם רבי חיים אומר שאזכה עי"ז ל"גן עדן", אני הולך להצביע...

חשבתי בליבי רבונו של עולם ראה איזה בנים חביבים יש לך בעולמך, מה נותן להם רוגע - דף גמרא.. ומה השאיפה של יהודי פשוט, שראשו ורובו בבניה וחקלאות - לזכות ל"גן עדן"... חזו חזו בני חביבי...

לנצל הפורים ללימוד התורה

ועכשיו מה שעומד לפנינו כעת, הם ימי הפורים - כפורים, ימים גדולים מאד, ימי רצון והתעלות, ימים של אמונה בהשגחתו ית"ש.

שאתה יכול למנוע את זה, ממילא יש לך אחריות על כך, ואתה מחוייב למנוע את זה, השפעה זה דבר טוב אם משתמשים עם זה לדברים טובים. לכן כדאי שתגיד להם, "שזה לא טוב ומתחרטים ע"ז אחרי זה, וזה מביא צרות". ומיד כשמסר את הדברים ביטלו את הדבר.

במקום להרבות אהבה, רח"ל מרבים...

ולאחר מכן התיישב רבינו וכתב את המכתב דלהלן: היות שמתקרבים ליום פורים שבו חז"ל תקנו לימי אהבה בין איש לרעהו, וכפי מה שרצו להשריש אהבה בין איש לרעהו כן גבר יצר של לצער ולהלבין פני רבים, ובישיבות להלבין פני מורים, ויותר מזה להמשיגים אשר לרגל תפקידם צריכים פעם להגיד דברים שהם לא רצויים לכל התלמידים, ואז נוקטים להוציא נקמתם ביום הפורים. נמצא שדוקא יום של אהבה נהפך ליום שבו עושים דברים הפוך מזה.

וידוע שמלבד שזה שטא גדול גם רואים עונש בעוה"ז, אף כי בדרך כלל הקב"ה מאריך אף ולא מעניש בעולם הזה. ובאתי בזה להזכיר כי יום פורים לא שונה מכל יום ואיסורי תורה לא נשתנו כלל.

וכל א' ישתדל באותו יום להרבות אהבה, ואם זה אינו יכול לכה"פ לא יעשה היפך מזה. ולהמוסיפים אהבה ורעות יזכו לטוב ויעלו מאד להמעלות הרוחניות ויוכל להבנות ולצמוח לטוב ולתפארת.

ב' אדר תשס"ט לפ"ק א. ל. שטיינמן

ובשנה האחרת הוסיף בפנים לפני הקטע וידוע וכו', את השורה דלהלן - וחזר וחתם ובפרט היות שנות הנעורים שהם השנים יסוד בנין האדם, צריך לראות שיהי' יסוד ישר ותקין ולא יסודות עקלקלות.

ז' אדר תש"ע לפ"ק אהרן [יודא] לייב שטיינמן

לאסוף כבן תורה ולא כליסטים מזוין

כמו כן הי' איכפת לו מאד שהבחורים היוצאים לאסוף כסף לתתי"ם, יתנהגו באופן הראוי לבני תורה, ולא ח"ו באופן שיש בו חילול השם. בין בהתנהגות הכללית, ובין בצורת הבקשה, שלא ללחוץ וכו', וגם ע"ז טרח וכתב מכתב "אחרי פורים", מיד כששמע על הדבר.

בס"ד

דרכי השי"ת ישרים הם צדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם.

הנה הקב"ה עשה לנו נס פורים, וכתוצאה מזה זכינו למצות של חסד, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. אבל מחפשים גם מצות של עד דלא ידע, וכמובן יש בזה קצת דבר שלילי.

ויש חשש שעושים את זה באופן שמתחלל שם שמים, בַּאֲמֹר עם ה' אלו שכך מתנהגים. והם כלסטים מזויין שמכריחים לתת להם כרצונם.

וברור כי לא בזה מקיימים הודיה ורצון חכמים בתקנתם על היום.

וידוע כי היום הוא עת רצון, וכתוב בתקוני זוהר שיום הכפורים היינו כפורים, שזה יום אהבה איש לרעהו, וזה הי' רצונם ורצון הקב"ה.

לכו נא לומדי תורה בדרך הישר, לקיים ימי הפורים באהבה ובנחת תַּשְׁעוּן.

ונזכה לאור השי"ת כי יאיר על עמו, ונזכה לציון לבוא גאולים ושמחת עולם על ראשינו במהרה בימינו א. ס.

ח"י אדר שני תשע"א לפ"ק
אהרן י. לייב שטיינמן

וידענא עובדא בבית של א' שאינו נמנה על בני תורה כ"כ, ובחורי ישיבה עשו שם

כפורים דברים שאינם תואמים... ואף הזיקו הרבה, וזה גרם לחילול השם נורא, באמור האם אלו הם הבני תורה בניו חביביו של הקב"ה.. ואין להאריך את החורבן הנורא מזה לדורות.

מתנות לאביונים אחר התפילה

דבר נוסף בענין הזהירות מדיבור בשעת התפילה, ראיתי הערה חשובה מאד. שביום הפורים מצוי מאד שמיד אחרי המגילה מתחילים לאסוף כסף למתנות לאביונים, וזה מפריע לכל המשך התפילה, כאשר מדברים ומתעסקים עם זה.

ואצל רבינו הי' נותן את המתנות "רק" לאחר סיום התפילה. והי' רצוי מאד להשתדל לבטל מנהג זה, וימתינו הגבאים עד סיום התפילה.

ובזה נזכה לברכה שהבאנו שבוע שעבר מהתו"ט לנזהרים מלדבר באמצע התפילה וקריאת התורה.

וזכות זו תהי' לעי"נ הטהורה של הרה"ג ר' חזקי' יוסף בן ר' שלו' בן ציון זצ"ל שהי' שליח משמיא לעורר את כולנו על חומר הענין הזה.

